ועד שלשים יום כו': למימרא דעכו במדינת

הים קיימא והא אמר רב ספרא כי הוו מיפטרי

רבנן מהדדי שבעכו הוו מפטרי משום אדאסור

לצאת ימארץ לחוצה לארץ אמר אביי תרי

תנאי קאמר לה אי מטינא למדינת הים

לאלתר ליהוי גיטא אי משתהינא באורחא

תלתין יומין ולא אתינא ליהוי גימא הגיע

לעכו וחזר דלא למדינת הים ממא ולא

יהא גט והרי מת בחוך הזמן ולריכה ליבם: גבו' החירוה לינשא. דאף על גב דלא אמר מעכשיו כמאן דאמר מעכשיו דמיא דמסתמא

מעכשיו קאמר לה: בי דינא דשרי מישחא. שמנן של עובדי כוכבים והיינו ר' יהודה נשיאה שהיה בימי האמוראים בן בנו של רבינו הקדוש

כדאמרינן במסכת ע"ז (דף לו.) מסתמיך ואזיל ר' יהודה נשיאה אכתפיה דר' שמלאי כו': **כרבי יוסי.** בב"ב (דף קלו.) הכותב נכסיו

לבנו לאחר מותו לריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה רבי יוסי אומר אינו לריך שומנו של שטר מוכיח עליו דלהכי איכתיב זמן בשטרא לידע

לניל ב. ד״ה (עיל ב. ד״ה ואשקלון),
למון,
(למון),
(למון),
(בסחים ג. וש״נ),

ומוספתא ל) [מוספתה פ״ה], ל) ולא תינשא לאחר עד שיעברו ל' יום ס״ה מ״ד

וכ"ה בתוספתא. ו) ולעיל

נט:], ז) [לעיל עב: ע"ו

לו.] כתובות ב:, ה) כתובות

ב: ע"ו לו. לעיל כט: נדרים

כו., ט [לעיל עב:], י) ע"ו

לז. ותוספתא פ״ה לעיל עב:

כתובות ב:], יא) [לעיל עב. וש"נ], יב) [ע"ו לו.], יג) [פי" בני מדרשו],

וש"נ], יב) [ע"ו מ.], יג) [פי' בני מדרשו], יד) [פי' כל החכמים שנמלאו

י) פי כני אוכנרים בנינונו שם באותה השעה. ערוך ערך סע בן, טו) ס״א א״ל,

טו) [ע"ו לו.], יו) [רש"ש

מוחק ספק יהודה], יח) [לעיל עב. וב"ב קלו.],

גליון הש"ם

גם' לישנא מעליא נקם. עיין יומל דף עה. כתובות

דף יג. ודף סה: פסחים דף ג. ולקמן דף פ ע"ב:

עין משפמ נר מצוה

א [מיי׳ פ״ה מהל׳ מלכים סו ב ג ד מיי פ"ט מהלי גירושין הלי ט ויא סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קמד סעיף ז: סו ה (מיי' שם הל' יא)

:טוש"ע שם סעיף ב ם ה מייי שם טוש"ע שם סעיף ג: סעי ז ח מיי שם הלכה כב טוש"ע שם סעיף

:5 ע ט מיי שם הלי יא :טוש"ע שם סעיף ג

> מוסף רש"י הובא בסוף המסכת

פסקי רי"ד אנטיפרס לעותנאי היא מסופקת ספק שהיא נחשבת מארץ יהודה ספק אם היא נחשבת מארץ הגליל ותרי תנאי קאמר לה כשהיה הולך מיהודה לגליל התנה עמה אי מטינא לגליל לאלתר ליהוי גיטא אי משתהינא הכא ביהודה תלתין יומין ולא אתינא (לאלתר) נמי ליהוי גיטא ואע"ג דלא מטינא לגליל וזה האיש הלך כל ארץ יהודה והגיע . לאנטיפרס שהיא עומדת בסוף יהודה סמוך לגליל וחזר לביתו קודם ל' בטל הגט דהא לא לגליל אזיל ולא אשתהויי אישתהי תנאו שעשה בנתינה זו כשוחז גיז לאשחו על חואי כשנון גט לאשווו על זונאי זה ואע״פ שאח״כ הולך בגליל או שוהה ביהודה ל׳ יות אינו נוז שככר כמלה נוטלו ממנה וחוזר ונותנו לה פעם שניה יכול לגרש לה פעם שניה יכול לגוש בו להתנות מה שרוצה דקי"ל גט שבטלו חוזר י ומגרש בו. ואם היה הולד אלו שני התנאים דאי מטינא ליהודה לאלתר ליהוי גיטא ואי משתהינא הכא בגליל תלתין יומין . ולא אתינא (לאלתר) ליהוי ליהודה והיה מהלך כל ארץ הגליל והגיע לכפר עותנאי שעומדת בראש הגליל וחזר לביתו קודם ל' יום בטל התנאי דהא אשתהויי אשתהי תלתין יומין בגליל ואם יצא חוץ מכפר עותנאי והגיע לדרך שבין עותנאי לאנטיפרס שהיא מסופקת מאיזו נחשבת היא מגורשת ואינה מגורשת ואם מת חולצת ולא מתיבמת וכן יווילבות ולא פותיבטות וכן אם היה הולך מא״י למדינת הים והתנה לה אלו שני התנאים והגיע לעכו שהיא בקצה א״י עומדת ולא שהה שם ל' יום וחזר בטל התנאי ולא אשתהויי אשתהי. ה"ז גיטיך כל זמן וכו' והא לא עבר. פי' דהא הולך ובא קתני וכיון שלא עבר מכנגד עיניה ל' יום

לרב הונא א אם נתיחד עמה בטל הגט לגמריב: רבידורש שמא פיים. מפורש לעיל (דף יח: ד"ה שמא): ולא הודו דו בד ביעתו בו'. אין להוכיח מכאן דאין הלכה כרבי יוסי אע"ג דרב פסק כוותיהים משום דרבי ואינה מגורשת אמר אביי תרי תנאי קאמר יוחנן קאמר הכא לא הודו לו כל סיעתו לה אי מטינא לגליל לאלתר ליהוי גיטא ואי ורב ור' יוחנן הלכה כרבי יוחנן דהא משתהינא באורחא תלתין יומין ולא אתינא ר׳ יוחנן גופיה יכול לסבור כרבי יוסי ליהוי גיטא הגיע לאנטיפרם וחזר דלא לגליל או שמא דוקא הכא דבעל פה לא מטא ולא אישתהויי נמי אשתהי תלתין יומין סבר כרבי יוסי: דהא אקיים בטל תנאו: הרי זה גישך אם לא באתי מכאן ליה תנאיה. וח״ת לחלתר מה יש

תניא בוותיה דרבי יוחנן. מיימי ראיה מדקאמר ולגט ישן אין

חוששין משמע דחם נתיחד עמה לח הוי חלח גט ישן חבל

לחוש דהא ודאי יתקיים התנאי דכיון דמת לא ישוב עוד לביתו וי"ל דאיכא למיגזר אטו לא מת כי אין העולם יודעין שמת ויתמהו על שמתירין לינשה אבל לאחר שנים עשר חדש הכל יודעין שנתקיים התנאי: הכל מודים לכשתצא לכי נפקא

קאמר. ולרצי יוסי גט ואינו גט כדאמר לעיל (עב:) באחר מיתה:

אישתהויי נמי אשתהי תלתין יומין במל תנאו: ה"ז גימך כל זמן שאעבור וכו': והא לא עבר אמר רב הונא מאי פניך תשמיש ואמאי קרי ליה פניך ילישנא י מעליא נקט ורבי יוחנן אמר לעולם פניך ממש מי קתני הרי זו מגורשת ה"ז גם קתני דלא הוי גם ישן יולכי מלו תלתין יומי הוי גימא תניא כוותיה דר' יוחנן יה"ז גימך כל זמן שאעבור מנגד פניך שלשים יום והיה הולך וְבא הולך ובא הואיל ולא נתייחד עמה ה"ז גמ יולגמ ישן אין חוששין שהרי לא נתייחר עמה וליחוש שמא פיים אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרי משמי' דרב ייבאומר נאמנת עלי לומר שלא באתי איכא דמתני לה אמתניתין מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש ה"ז גם וליחוש שמא פיים אמר רבה בר רב הוגא הכי אמר אבא מרי משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי מאן דמתני לה אמתני' כל שכן אברייתא מאן דמתני לה אברייתא אבל אמתני' דהא לא אתא: ב'תני' ייה"ו גימך אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש אינו גם ®יה"ו גימך מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש ה"ז גם אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש כתבו ותנו גם לאשתי כתבו גם בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גם סכתבו ותנו גם לאשתי אם לא באתי מכאן עד י"ב חדש כתבו בתוך י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש אינו גם רבי יוסי אומר כזה גם יכתבו לאחר י"ב חדש ונתנו לאחר י"ב חדש ומת אם הגם קודם למיתה ה"ז גם ואם מיתה קדמה לגם אינו גם ואם אין ידוע זו היא שאמרו מגורשת ואינה מגורשת: **גבו' י**תנא רבותינו התירוה לינשא מאן רבותינו אמר רב יהודה אמר שמואל בי דינא דשרו מישחא סברי לה כרבי יוםי שדאמר זמנו של שמר מוכיח עליו א"ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא א"ר יוחנן "סר" יהודה נשיאה בנו של ר"ג בר רבי הורה ולא הודו לַו כַל ייםיעתו ואמרי להָ כל יישעתו א"ל ר' אלעזר לההוא סבא כי שריתוה לאלתר שריתוה או לאחר שנים עשר חדש שריתוה לאלתר שריתוה דהא לא אתי או דלמא לאחר י"ב חדש שריתוה דהא איקיים ליה תנאו ייותיבעי ליה מתניתין מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד חדש ומת בתוך י"ב חדש הרי זה גם לאלתר הוי דהא לא אתי או דלמא לאחר י"ב חדש דהא איקיים ליה תנאיה "אין הכי נמי ומשום דהוה בההוא מעשה ™אמר אביי הכל מודים היכא דאמר לכשתצא חמה מנרתיקה לכי

שמהיום נתן לו גוף הקרקע שלא יירשו אחיו עמו והפירות לאחר מותו: בנו של ר"ג בר רבי. בנו של רבינו הקדוש: הורה. שתהא מותרת: ולא הודו לו כל שעסו. כל ימי חייו: לאלחר שריסוה. כששמעו בו שמת ואפילו קודם י״ב חדש: דהא לא אחי. שהרי ודאי לא יבא עוד ויש כאן קיום תנאי: ו**הבטי ניה.** נמי אמתני׳ היכא דאמר מעכשיו ודברי הכל אמאי בעי לה אפלוגמא: אין ה"ג. דאיכא למבעי אמתני׳ ולהכי בעיים מההוא סבא ואליבא דרבוחינו משום דהוה בההוא מניינא דשריותא ויש לו להשיבו מפי השמועה ששמע וידע היאך החירו אבל אי הוה בעי מסחמא או מגברא אחרינא הוי בעי לה אמחני': הכל מודים. באומר לאשחו בלילה זה גיטך כשחלא חמה מנרחיקה: גט: אמר רב הונא מאי פניך תשמיש ואמאי קרי ליה פניך (לימא מילתא) [לישנא מעליא] נקיט והלכך אע"פ שהיה הולך ובא הואיל ולא נתיחד עמה הוי גט: ור' יוחנן אמר לעולם פניך ממש ומי קתני הרי זו מגורשת ה"ז גט קתני דלא הוי גט ישן ולכי מלו תלתין יומין הוי גיטא. פי׳ לעולם פניך קאמר ממש שכל זמן שלא נעלם מעיניה ל' יום אינו גט ומאי דקשה לך והא לא עבר והיכי תני הרי זה גט לא קתני הרי זה גט להיותה מגורשת אלא הכי קתני הרי זה גט כשר דלכי מלו תלתין יומין ווא לא עבר ההפיחביה היא הגטלא קות: יהדי להיה לכלותה מגור שהגיא הולך היא היה ליק להיה היה גט כשר לכי מלו התוק למק ישן. תניא כותיה דרי יותנן הרי זה גיטיך כל זמן שאעבור מכנגד פניך לי יום והיה הולך וכא הולך וכא הואל ולא נתיחד עמה הרי זה גט ולאחר לא תנשא עד ל' יום ולגט ישן אין חוששין שהרי לא נתיחד עמה פי׳ הרי זה גט כשר שאם ישלים ל' יום ולא יכא היא מגורשת ונשאת לאחר ולא חיישינן לגט ישן שהרי לא נתיחד עמה. ופי׳ המורה גט ישן כל שנתיחד עמה בין כתיכה לנתינה ופסלוהו רבנן שמא יאמרו גיטה קודם לבנה לקמן בפרק הזורק וקשה לי בהאי פירושא חדא בגט ישן

ואינה מגורשת. לינשא בגט זה ספק בטל במהלך הראשון הואיל ועבר אנטיפרס הוה ליה ספק יהודהיי ספק גליל ובטל שהרי חזר בתוך שלשים או שמא ספק יהודה הוא ולא בטל תנאו ונתקיים במהלך השני והוי גט: אמר אביי. מתני׳ נמי אית לה דאנטיפרס ביהודה וכגון דאמר לה תרי תנאי: אי מטינא

בא ולא נשתהה ואפי׳ קיימו לאחר זמן הרי לא התנה אלא על מהלך הראשון וכשהזכיר גליל לא הזכיר למנות השלשים משם והלאה אלא שיהא מיד גט כשיגיע שם והרי לא הגיע וגם לא נשתהה והכי משמע מתני׳ הרי זה גיטיך אם לא באתי מכאן ועד שלשים יום מיום שאלא מכאן והיה הולך מיהודה לגליל ותלה הגט גם בביחתו לגליל: למימרא דעכו במדינת הים קיימא. אמאי

תשמיש. והרי שלשים יום רלופים

בלא תשמיש כדקתני הואיל ולא נתיחד

עמה: לישנה מעליה. פנים של מטה:

הרי זה גט קתני. דאין הגט נפסל משום גט ישן הואיל ולא נתיחד עמה

ולכי מקיים תנאיה ליהוי גיטא: גע

ישן. כל שנתיחד עמה בין כתיבה

לנתינה ופסלוהו רבנן משום שמא

יאמרו גיטה קודם לבנה לקמן בהזורק

(דף עט:): שמה פיים. כשהיה בח

אללה פיים קטטה שביניהם ונתיחד

עמה ולאחר זמן אתי בעל מערער

ואמר פייסתי: באומר. בשעת התנאי

על מנת כן אני מוסר לה שתהא

נאמנת עלי כמאה עדים כל זמן

שתאמר שלא באתי ונתיחדתי ופייסתי:

כל שכן הברייתה. דכיון דהיכה דלה

בא חיישי׳ שמא פיים אי לאו דאתני

ברישה נחמנת עלי כ"ש חברייתה

שהיה הולך ובא: אבל אמתני'. דמת

בתוך י"ב חדש ולח רחינו שבח בעיר

משינה לה חיישינן שמה פיים והפי׳ לה

הימנה עליה מעיקרא הוי גט דהא לא

אתא: בותבר' אינו גע. דכיון דלא

אמר מעכשיו משמע לאחר י"ב חדש

לגליל לחלמר ליהוי גיעה. ואפי׳ לא

משתהינה: וחי משתהינה בחורחה

סלמין יומין ולא אמינא ליהוי גיטא.

ואפי׳ לא מטינא לגליל הלכך הגיע

לאנטיפרס וחזר לאלתר תנאו בטל

ואין כאן עוד לקיימו שהרי לא לגליל

דהוה סלקא דעתין מעיקרא קאי ולאו אמירוצא דאביי: כי הוו מיפערי מוסף תוספות רבנן מהדדי. בני מדינת הים שהיו א. דמפרש פניך תשמיש וקתני מתני' הואיל ולא הולכין ללמוד תורה בארץ ישראל . נתייחד עמה הרי זה גט, כשחוזרים לבתיהם היו חביריהם בני מום' ארן ישראל מלוים אותן עד עכו ומשם נפטרים מהם: שחסור. לבני ודאי בא עליה ובטל הגט. מום' הרא"ש. ארך ישראל לנאת לחוצה לארך: והא לא עבר. שלשים יום רלופין:

פסקי רי"ד (המשך) דלקמן אמרי׳ אם נתגרשה רו חושא לכחחלה דאיז בו שום איסור שבעולם וגרושה גמורה היא ולא אמרי׳ אלא שלא חחגרש אמויי אלא שלא וווגווש בו לכתחלה (אלא) מפני לעז הולד וא״כ אמאי מקשי׳ וניחוש שמא פייס ואפילו אם פייס ובא עליה כיון שמותרת להנשא בו . לכתחלה מאי איכפת לז הוא קודם הנתינה והלכך . הוא כשר שהגט בא ועוקר כל הקידושין שהיו לפניו אבל הכא היחוד הוא לאחר נתינת הגט וי"ל אחר הלכך נ"ל לפרש בגט ישז דהכא חמור מגט אם נתגרשה בו תנשא לכתחלה אבל הכא אם לה הגט בטל שאם אמר לה הרי זה גיטיך מעכשיו כל זמן שאעבור מכנגד פניך ל' יום שאינו יכול לרמלו רוחיים אלא כל זמז אבל היחוד שנתיחד עמה מבטל הגט דחיישינן מבטל הגט החויישינן שמא בא עליה וקדשה בביאה והגט לא עקר אלא קידושים הראשונים ואם לא אמר לה מעכשיו אלא כל זמז שאעבור לכשיעבור ולא למפרע ועד אז היא אשת איש גמורה שאין לומר שבטל הגט באותה ביאה

לכי שעשה שהרי כיון שלא (לי שעשה שהרי כיון שלא אמר מעכשיו יכול הוא לבטלו כל זמן שרוצה וכיון שבא עליה בתורת אישות ולא בתורת בעילת זנות אין לך בטול גדול מזה ואפילו עבר מכנגד פניה לי יום לאחר מיכן אינה מגורשת בנתינה הראשונה שעשה כיון שיש יחוד אחריה וצריך ליטול הגט מידה ולחזור וליתנו לה ולהתנות עמה פעם אחרת שאע״פ שבטלו אם רוצה לחזור ולגרש בו יכול לגרש בו. וניחוש שמא פייס. פי׳ אמאי תני ולגט ישן אין חוששין ניחוש שמא כשהיה בא אצלה פיים קטטה שביניהם ונתיחד עמה ולאחר זמן אתי בעל ומערער ואומר פייסתי. אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבאר אבא בער מעטה שביניהם ונתיחד עמה ולאחר זמן אתי בעל ומערער ואומר פייסתי. אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבא מרו מעמניה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי. פיי בשעת התנאי אמר ע"מ כן אני מוסר לה שתהא נאמנת עלי כמאה עדים כל זמן שתאמר שלא באתי ונתיחדתי עמה: ואיכא דמתני להא אמתנ" מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש ומת בתוך י"ב חדש הרי זה גט וניחוש שמא פייס אמר רבה בר רב הונא הכי אמר אבר מב אמר ממני כ"ש אברייתא ומאן דמתני אבר מר משמיה דרב באומר נאמנת עלי לומר שלא באתי. מאן דמתני לה אמתנ" כ"ש אברייתא ומאן דמתני